

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ การศึกษาแบบพึ่งตนเองของโรงเรียนศูนย์ปางมะผ้า กิ่งอำเภอปางมะผ้า จังหวัดแม่ฮ่องสอน

ชื่อผู้เขียน นายสายทอง จันทร์เต็ม

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อรรถณ	พงษ์วาท	ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมโชติ	อ่องสกุล	กรรมการ
อาจารย์ ดร. อัมพร	ศิริบุญมา	กรรมการ

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ถ่มุ่งศึกษาการจัดโรงเรียนแบบพึ่งตนเองแห่งหนึ่งในประเทศไทย คือ โรงเรียนศูนย์ปางมะผ้า ในโครงการตามพระราชดำริ จังหวัดแม่ฮ่องสอน เป็นโรงเรียนระดับประถมศึกษาแบบพิเศษกว่าโรงเรียนอื่น ๆ เนื่องจากทางโรงเรียนได้จัดการศึกษาแบบพึ่งตนเอง ทำให้ผู้ศึกษาวิจัยสนใจวิธีการดำเนินงาน รูปแบบ และประสิทธิภาพของโรงเรียนแบบพึ่งตนเอง จึงได้พบว่า

1. หลักสูตรที่สอนอยู่ในโรงเรียนยังไม่สอดคล้องกับการพึ่งตนเอง
2. การสรรหาบุคลากรเข้าไปปฏิบัติงานในโรงเรียนเป็นไปด้วยความลำบาก
3. อาหารที่เตรียมมาเลี้ยงเด็กบางครั้งจะขาดแคลน จำเป็นจะต้องมีงบประมาณไว้

สนับสนุน

4. อุปกรณ์ที่จำเป็นทางการเกษตรไม่เพียงพอกับการดำเนินการ
5. การจัดการกระบวนการบริหารและการจัดการภายในโรงเรียน เด็กยังไม่สามารถจะพึ่งตนเองได้เมื่อเด็กเข้าไปอาศัยในชุมชน
6. การดำเนินงานของโรงเรียนยังพึ่งพิงระบบราชการอยู่
7. พื้นที่ที่ทางโรงเรียนมีอยู่ มีจำกัด เด็กไม่สามารถจัดกิจกรรมได้ทุกกระบวนการ
8. การสนับสนุนและให้กำลังใจแก่คณะครูจำเป็นจะต้องได้รับการพิจารณา

Thesis Title Education for Self-Reliance of Soon Pang Ma Pa School,
Pang Ma Pa Branch-District, Mae Hong Son Province

Author Mr. Saithong Chantam

M.Ed. Educational Administration

Examining Committee

Assist. Prof. Dr. Annop	Pongwadh	Chairman
Assist. Prof. Somchot	Ongsakul	Member
Lecturer. Dr. Umporn	Siriboonma	Member

Abstract

This research aimed at examining the administration and operation of self-reliant education of Soon Pang Ma Pa School, a unique primary school in royally-initiated projects in Pang Ma Pa Branch District, Mae Hong Son Province. The researcher approached the topic as field participant/observer using a number of field techniques. Operational models, procedures and school efficiency were major issues investigated. Findings are as follows: School's self-reliance curriculum was still not in line with the principle of self-reliance; teaching staff recruitment was found to be quite problematic; necessary agricultural tools for students were insufficient; school's internal management and overall administration processes were not conducive to students' actual self-reliance once they left school and lived in their villages; the entire operation was found to still heavily rely on the bureaucracy; land area was too limited to allow all envisaged activities to take place; and teaching staff were lowly motivated.

All rights reserved